

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

1933 | צופית

תושבי צופית

צופית היא ביתם של למעלה מ-300 משפחות, רבות מהן צעירות, כשמעל למחציתן הן דור שלישי ואף רביעי וגרים בה קרוב ל-1300 תושבים, רובם תושבי קבע ומיעוטם דיירים זמניים. כל האדמות החקלאיות מעובדות על ידי החקלאים, אם כי רבים מחברי המושב ותושביו עוסקים בין אם חלקית או כעיסוק מרכזי, במקצועות חופשיים, כעצמאיים ושכירים במגוון תחומים. מושב צופית שימש מאז הקמתו ועד היום, מרכז לישובי הסביבה ולתושביו. שלוש שנים בלבד לאחר הקמתו הוקמו בו שלושה מוסדות שהפכו למרכזים אזוריים: בית העם כנוכר למעלה, מרפאה ובית ספר.

המוסדות הנבחרים

המושב מתנהל באמצעות שני מוסדות נבחרים: ועד האגודה (החקלאית) והוועד המקומי - המונציפאלי.

צופית נקראת כך על שום היותה ממוקמת על הגבעה הגבוהה ביותר בשרון, הצופה על סביבותיה. מיקומה הגיאוגרפי של הגבעה שימש לאדם הקדמון מקום חנייה ומסתור ועל כך מעידים הכלים שנמצאו במקום. מיקומו של המושב היה בעל חשיבות אסטרטגית מיוחדת במיוחד בזמן המאורעות והוא שימש כמעין מיגדלור ועמדת קשר לישובי הסביבה. לימים אף נבנה על הגבעה בית עם ששימש "בית ועד לתורה ותרבות ומבצר לבטון מפני צר ואיב".

צופית נוסדה ב-1933 על ידי גרעין של 50 פועלים חקלאיים-חלוצים שהקימו את המושב כאגודה שיתופית. החברים עלו להתיישבות על הקרקע שנקנתה באמצעות הקק"ל במסגרת תכנית, שזכתה לכינוי "התיישבות האלף". בשנים 1949-1951 הוקמה "ההרחבה" והמושב גדל עם קליטתם של 32 משפחות חדשות. רוב המצטרפים החדשים היו עולים שהגיעו מאירופה, לאחר מלחמת הע"ע השנייה, ומיעוטן משפחות שהגיעו במסגרת התכנית "מהעיר לכפר". ל"הרחבה" פנו והתקבלו גם מספר בניס ובנות. בני דור המשך, לאחר שנישאו והקימו משפחות, הם קבלו יחידות קרקע שהתפנו או הוקצו למטרה זו. ב-1998 הוחל בפיתוח "שיכון בניים" בצמוד לישוב הוותיק; בתים צמודי קרקע, על מגרשים בני חצי דונם, לבני המושב ולתושבים שאינם חברי האגודה ובכך הוכפל מספר המשפחות במושב.

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

